

În timp ce el se îndreaptă spre capătul opus al bufetului, eu rătăcesc spre tezgheaua cu tematică italiană și tocmai întînd mîna după un cannolo, cînd îmi sună telefonul. Îl scot și mă uit uluită la ecran. E Tarquin. De ce mă sună *pe mine*? O fi greșit numărul?

— Bună! zic cu respirația tăiată. O, Doamne, Tarkie, bună! Stai s-o chem pe Suze...

— Nu! strigă Tarquin. Nu vreau să vorbesc cu Suze.

— Dar...

— Becky, dacă mi-o dai la telefon, închid.

Pare atît de hotărît, că mă uit prostește la telefon.

— Dar, Tarkie...

— Am sunat să vorbesc cu *tine*, Becky. De-asta am sunat la tine.

— Dar nu eu nu sînt soția ta, zic, simțindu-mă ca o idioată.

— Ești prietena mea. Nu-i așa?

— Sigur că da. Tarkie... Mă frec pe creștet, încercînd să-mi adun gîndurile. Ce s-a întîmplat cu tine?

— Nu s-a întîmplat *nimic*.

— Dar te-ai schimbat foarte tare. Pare că ești bine. În L.A., cu toții am crezut...

Tac înainte să mă trezesc spunînd *cu toții am crezut c-ai înnebunit*.

Și știu că e ciudat să zic asta – dar, pe bune, Tarkie o luase razna de tot. Tot ce voia era să stea cît mai mult cu Bryce. Cînd vorbeai cu el, îți spunea întruna că Suze îl sabotează. Era groaznic.

— Nu mă simțeam deloc bine în L.A., zice Tarkie după o pauză lungă. Mă apucase... claustrofobia. Iar asta poate afecta grav orice relație.

Probabil vorbește despre el și Bryce.

— Păi și acum nu suferi și mai tare de claustrofobie? zic nedumerită. Adică, acum că ești non-stop cu Bryce, lucrurile n-o să meargă mai bine...

— Nu mă refer la Bryce! De ce m-aș referi la Bryce? Mă refer la Suze!

— La *Suze*?

Mă uit la telefon. Vrea să zică... Doar nu vrea să zică...

— Tarkie? încep cu oarecare teamă. Ce vrei să...

— Ne-ai văzut, Becky, zice Tarkie cu voce aspră. Nu se poate să nu fi observat că lucrurile dintre mine și Suze nu merg bine. Ei, la L.A. au mers cel mai rău.

— A fost o perioadă stresantă pentru toată lumea, zic repede.

— Nu, pentru noi *chiar a fost rău*.

Simt un ghem în stomac. N-am mai avut niciodată o asemenea conversație cu Tarkie. Suze și Tarkie s-au înțeles întotdeauna bine. Ei sînt *născuți* să se înțeleagă bine. Simt că nimic nu merge bine pe lume dacă Suze și Tarkie nu sînt fericiți.

— Nu se poate să nu-ți fi dat seama, repetă Tarquin.

— Păi... eu... mă bîlbîi. Știam că petreci mult timp cu Bryce, dar...

— Da, și de ce crezi că s-a întîmplat asta? Tarkie e atît de pornit, că tresar. Îmi pare rău, se repliază imediat. N-am vrut să-mi pierd cumpătul chiar atît de tare.

Tarkie e așa un gentleman. Abia dacă l-am auzit vreodată răstindu-se. Mi se învîrte capul de grijă și supărare și singurul gînd care îmi vine în minte e: *Suze*.

— Tarkie, trebuie să vorbești cu Suze, zic. Te rog. Își face atîtea griji pentru tine, e într-un hal fără de...

— Nu pot vorbi cu ea, mă întrerupe Tarkie. Nu în clipa asta. Becky, n-am putere să discut cu ea acum. E complet irațională. Face acuzații, îmi sare la beregată... Trebuia neapărat să plec undeva. Tatăl tău e minunat. E un om atît de echilibrat.

— Dar Suze are nevoie de tine!

— O să mă întorc. Lipsim doar cîteva zile.

— Are nevoie de tine acum!

— Ei bine, poate căsnicia noastră are nevoie să stăm puțin despărțiți! aproape că strigă.

La chestia asta n-am ce să-i mai răspund. Rămîn pur și simplu în picioare, tremurînd de nervi, încercînd să găsesc o cale de a devia discuția spre o temă mai amicală.

— Păi atunci... de ce-ai sunat? zic într-un final.

— Cred c-ar trebui s-o previi pe Alicia în legătură cu Bryce. Am aflat ce intenții are.

— Aoleu! Inima începe să-mi bată mai repede. Cu toții știam că Bryce e un tip dubios – dar despre ce o fi vorba? O sectă? O organizație secretă? O, Doamne, sper că nu e vreun terorist, sau mai știi?

— Bryce tot încearcă de ceva timp să scoată bani de la mine. Vorbește întruna despre „cauza“ lui, dar e destul de secretos dacă-l întrebi care anume e „cauza“ asta.

Îmi sare inima din piept. O „cauză“. O, Doamne. E adevărat. Mă holbez la telefon îngrozită, închipuindu-mi-l pe Bryce răcnind ordine în fața unei armate secrete de adepți, la o tabără de instrucție din America de Sud. Sau tăbărînd pe Google, ca hackerii.

— Acum ne-a dezvăluit, în fine, adevărul, continuă Tarkie. Iar planul lui e...

— Da? zic cu respirația tăiată.

— Să deschidă un centru care să rivalizeze cu Golden Peace.

— A, zic după o scurtă pauză. Am înțeles.

Trebuie să mărturisesc: sînt un picuț dezamăgită. Adică, evident, *mă bucur* că Bryce nu e un terorist sau vreun lider al unei secte... dar totuși. Vrea să facă o nouă afacere. Plic-ti-cos.

— A tot strîns date ale foștilor clienți de la Golden Peace, mulți dintre ei declarîndu-se nemulțumiți de experiență, îmi spune Tarquin. Și lucrează la chestia asta în secret. Alicia și soțul ei ar trebui să fie în gardă. Bryce o să fie extrem de agresiv. Nu sînt singura persoană de la care a încercat să obțină bani, așa că sînt sigur că va reuși.

— A, zic din nou. Bine, o să-i spun Aliciei.

Toată adrenalina mi s-a evaporat. Deci Bryce o să intre în competiție cu Alicia. Și ce dacă? Mă interesează

mult mai tare să aflu ce e cu Tarkie și ce face cu tata. Și ce se petrece cu Tarkie și Suze. Și *ce Dumnezeu* mă fac eu acum.

Îmi dau brusc seama că mă aflu într-o situație imposibilă. Dacă o previn pe Alicia în legătură cu planurile lui Bryce, o să zică *Dar de unde ai aflat?* și va trebui să recunosc că am vorbit cu Tarkie, iar pe Suze o s-o apuce toți dracii.

— Tarkie, *nu poți* să-mi spui ce faceți tu și tata? Îmi scapă fără să vreau. Te rog?

— Becky... Tarkie ezită. Tatăl tău e un om bun. Și e foarte protector. Nu vrea să știi ce face. Eu unul nu pricep de ce, dar poate că ar trebui să-i respect decizia. Aud zgomote pe fir, care seamănă cu un motor de mașină pornit. Îmi pare rău, trebuie să te las. Dar, te rog, nu-ți face griji.

— Tarkie, stai! strig, însă telefonul amuțește și rămân împietrită, procesînd ce am auzit.

— Becky? Ridic privirea și-l văd pe Luke în fața mea. Cine naiba era? Zici c-ai văzut o stafie.

— Era Tarquin, zic cu tristețe. Vai, Luke, nu cred că are nici o cădere nervoasă. Are o cădere *maritală*. Zice că are nevoie să petreacă puțin timp departe de Suze... că lucrurile nu merg bine între ei... Înghit în sec. Ce-i spun lui Suze?

— Nimic, zice Luke imediat. *Nu* te implici în relația lor. Altfel, ea o să-și verse toată mînia pe tine.

— Mi-a zis că ea... Îmi dreg glasul. E irațională.

— Ei bine, zice Luke sec, eu cred că Suze trece printr-o perioadă ciudată. Dar dacă tu îi spui că e irațională, poți să pui punct *definitiv* prieteniei dintre voi.

Rămînem o clipă tăcuți. Simt în continuare un ghem în stomac. Urăsc situația asta. Vreau să dau vina pe cineva, dar nu sînt sigură că pot să dau vina nici măcar pe Alicia.

— Totul e atît de groaznic, zic mîhnită.

— Situația e gravă. E dificil.

Luke mă ia în brațe și mă sărută pe frunte. Mă abandonez îmbrățișării lui și îi inspir mirosul familiar: o combinație între after-shave, cămașa scrobită și Luke.

— A, și apropo, Bryce nu conduce nici o sectă, îi zic mohorîță. Încearcă s-o saboteze pe Alicia. Tarkie vrea s-o avertizez. Dar cum s-o fac? Nu pot să-i spun: *Ia ghici? Tocmai m-a sunat Tarkie!*

— E aiurea, încuviințează Luke.

Îmi vine brusc ideea.

— Luke, spune-i *tu* Aliciei. Zi-i că ți-a ajuns ție la ureche. Și ține-mă pe mine departe de povestea asta.

— A, nu, nici vorbă. Luke clatină din cap, rîzînd scurt. Nu mă băga în chestia asta.

— Te rog, mă tînguiesc. *Te rog*, Luke.

Ce rost are să ai un soț dacă nu-ți apără spatele din cînd în cînd? Practic, scrie și în jurămintele de la biserică.

Se lasă tăcerea în timp ce Luke își toarnă niște suc de grepfrut. Apoi ridică privirea, oftînd.

— OK, am s-o fac. Dar, Becky, va trebui să-i spui lui Suze *la un moment dat* că ai vorbit cu Tarquin. Lucrurile astea au darul de a se afla.

— Știu, încuviințez cu patimă. O s-o fac. Dar nu pot acum. O să mă ucidă.

— Și ce altceva a mai zis?

— Nu mare lucru. Se pare că tata e un om bun.

— Mă rog, asta știam și noi. Luke rîde cînd îmi zărește expresia. Capul sus, Becky. Sînt vești bune, nu? Cu o zi în urmă credeam că Tarquin a fost răpit și că zace mort pe undeva.

— Da, dar totul e atît de *complicat*. Cu tristețe în suflet, îmi aleg un croissant cu ciocolată, unul cu migdale și un rulou cu scorțișoară. O să pun unul dintre ele în geantă pentru mai tîrziu, în caz că Minnie ar mai dori o gustare.

— Și acum ce facem? Știi ce cred eu? Dacă Tarkie e bine și tata nu vrea să-l găsim, cred că ar trebui să plecăm pur și simplu acasă.

— Aha. Luke încuviințează gînditor. Bună idee. Și cine îi spune asta maică-tii, tu sau eu?

OK, sîntem iar în impas. Trebuia să-mi fi dat seama că mama n-o să fie de acord să plece acasă nici într-o mie de ani. La finalul a ceea ce s-ar putea numi o „discuție animată“ (personalul de serviciu a trebuit să ne roage să coborîm tonul), am ajuns la un compromis. O să ne ducem să-l vedem pe celălalt prieten al tatei, cel din Tucson. Raymond Earle. Și dacă nu aflăm nici de la el nimic, ne întoarcem la L.A. și așteptăm întoarcerea tatei.

Moment în care, fără îndoială, tata va refuza să ne spună ce-a făcut. Și o să fie una dintre marile enigme nerezolvate ale vremurilor noastre. Iar mama va fi cît p-aci să explodeze de furie. Dar, așa cum îmi spune întruna Luke, asta nu e problema mea.

Acum sîntem iar la bufet, pentru o ultimă tură. Nu pot să cred că încă îmi mai umplu farfuria cu mîncare, dar pur și simplu e *atît de multă*. De fiecare dată cînd crezi că *am mîncat din toate*, dai colțul și vezi un morman de gofre proaspete sau frigărui de pui sau căpșuni învelite în ciocolată și o părticică din creierul tău strigă *am plătit pentru asta! trebuie s-o mănînc!*, deși tot timpul ăsta cealaltă părticică se tînguiește *sînt plină! ia-o de-aici!*

Torn un pahar cu lapte pentru Minnie și arunc o privire spre Suze, care își ia niște suc, în partea opusă a tejghelei. Sentimentul de vinovăție îmi încordează tot corpul. N-am avut niciodată secrete față de Suze.

Mă rog, în afară de chestii fără importanță, cum ar fi atunci cînd am împrumutat bluza aia Monsoon și nici măcar nu era a ei și ea a aflat abia după cîtiva ani. Dar în afară de *asta*.

Alicia își ia niște felii de ananas de pe etajera cu fructe și, în timp ce o privesc, Luke se apropie de ea, cu telefonul în mîină.

— A, Alicia, zice pe un ton firesc. Tocmai am auzit niște zvonuri. Tipul n-a vrut să-ți spun cine e, dar a zis că știe ce vorbește și că Bryce Perry are de gînd să-și deschidă un centru care să rivalizeze cu Golden Peace.